

retinet, aut nisi aliud obtinuerit, unde commodè vivere possit; Et tunc non nisi de li-
centia Episcopi, qui post diligens examen de
sufficiencia judicet.

63 De præmissis tribus conditionibus aliquid tangit Innoc. XII. in sua const. n. 40. & 44.

Q U Æ R E S I.

64 An, qui Ordines Sacros suscipit cum beneficio, aut patrimonio sibi, suspensionem incurrat? Peccare mortaliter, in quantum facit testes fallsum jurare, sed non incurrit censuram tenent Castropol. de Ord. tr. 27. p. 12. Diana p. 2. tr. 16. ref. 5. p. 5. tr. 10. ref. 50. Anton. à Spir. S. tr. 9. disp. 4. à n. 129. Gobat tom. 1. tr. 8. n. 404. & quamplures apud alios. Ratio est, quia Trid. innovat poenam suspensionis per sacros Canones antiquos inflictam sub hac clausula, nisi prius legitimè constet, eum beneficium, aut patrimonium, quod sibi ad vultum honestè sufficiat, pacifice possidere; quando autem quis cum facto patrimonio promovetur, jam legitimè constat per informationes (licet per falsos testes) eum pacifice patrimonium possidere, adeoque suspensionem non incurrit.

65 Resp. eum suspensionem incurrete, Leander de Ord. tr. 6. disp. 9. q. 4. Fagn. in lib. 3. Decr. Cū secundum, tit. de probendis, Rodr. Bonac. Ledesma, & quamplures apud eos. Ratio est, quia qui ordinatur cum beneficio, aut patrimonio facto, reverè ordinatur sine titulo; nam beneficium, & patrimonium factum, reverè non est beneficium, nec patrimonium. Tum quia (ex Fagnano) totus finis Sacrorum Canonum, c. Neminem, c. Diaconi, & c. Postulasti, de rescriptis, atque etiam Trid. innovantis, fuit ne Clerici mendicarent, cū hoc cedat in dedecus status; ad quod inconveniens vitandum duas statuere poenas. Unam suspensionis ex parte ordinati sine titulo, nam poena suspensionis retrahit Clericum, ne sine titulo ordinetur; & si ordinatur, jam suspenditur ab exercito Ordinis; & tunc si mendicet, non est tam inconveniens; dum Ordinem non exercet. Alia ex parte Episcopi Ordinantis, nimurum ut Episcopus scienter Ordinator teneatur de mensa Episcopalii ordinato sine titulo alimenta præstare; unde sublata per absolutionem suspensione Clerici, remanet poena in Ordinatore.

Data autem sententia, quod qui Episcopum decipit, & cum facto patrimonio ordinatur non esset suspensus, inconveniens illud non vitaretur: nam ex una parte Clericus sic promotus non esset suspensus, adeoque posset Ordinem exercere; ex alia parte non posset ab

Episcopo alimenta petere, nec ille ad ea tene-
re; quia promovit deceptus, & bona fide (post diligentiam adhibitam) putans verum patrimonium habere; adeoque esset in per-
iculo mendicandi, quod Sacri Canones, & Conc. sunt acriter detestati.

66 Ex quo fit, poenam suspensionis per antiquos Canones contra Ordinatos sine titulo fulminatam, non fuisse à Trid. correctam, & ad prefatam clausulam reductam, sed absolute innovatam. Quod maximè liquet ex ejusdem fine: Qui variis artibus, ac fallaciis confin-
gunt, se beneficium Ecclesiasticum, aut etiam idoneas facultates obtinere, ad quas artes, fallacias, & fictiones beneficii, aut patrimonii extirpandas, immediate poenam suspensionis antiquorum Canonum contra Ordinatos sine titulo fulminatas innovat. Unde in illa clausula, nisi prius legitimè constet, ly legitimè, totum, & adæquatum actum judicij afficit, nimurum informantes, & judicium, seu determinationem, & approbationem Episcopi. Dum enim Trid. expresse vult fallacias, & fictiones patrimonii excludere, per hoc ipsum vult factas, & fallaces informationes excludere. Quid clarius?

67 Denique Fagnan. cit. afferit Decr. Sacr. Congr. his suis verbis.
„ Die 27. Novembr. 1610. S. C. Conc. pro-
„ posito supradicto dubio; omnium sententiis
„ censuit, hoc casu poenam suspensionis ante
„ Concilium non fuisse correctam, & hodie à
„ Trid. Conc. esse innovatam, & propterea
„ hujusmodi Clericum, qui adhibito dolo,
„ confictoque titulo Ordinatorem decepit,
„ esse ipso jure suspensem, carereque Ordin-
„ um executione.
Hæc sunt verba Fagnani.

68 Colligitur etiam ex Constit. Innoc. XII. n. 44. denique Synodus Panormitana de ann. 1652. & 1681. suspensionem contra hujusmodi fulminat, his verbis:

„ 69 Ne verò fraude diligentiam nostram
„ tentent fortè deludere per retrodonationes,
„ cessiones, aliaque pacta: declaramus, ficti-
„ tum esse patrimonium illud, quod ab aliquo
„ possidetur cum prævio pacto non exigendi
„ fructus annuos, vel eos retrodonandi, vel
„ quomodolibet retrocedendi. Declaramus
„ etiam in poenam suspensionis à jure imposi-
„ tam eos incurrire, qui cum hoc & fictio-
„ & simulato patrimonio ad sacros Ordines
„ accesserint, eamdemque poenam suspensionis
„ nisi ipso facto incurrendam, sic & quatenus opus est, denuò injungimus.
„ Et ne ullis fraudibus locus restet, præci-
„ pimus Ordinandis sub titulo patrimonii, ut

„ præ-

„ præterscripturas, quas ad hunc finem præ-
„ sentare tenentur, jurare quoque debeant,
„ verum, & legitimū esse patrimonium,
„ nec ulla fraude, & simulatione confectum:
„ quod juramentum præstare etiam debet,
„ qui patrimonium confert; de quo præstito
„ juramento, atque patrimonii securitate, &
„ quod in eo serventur sacrosancti Concilii
„ Tridentini dispositiones, Vicarius Foraneus
„ loci fidem faciet, alias sciant perjuri seve-
„ rē à nobis se esse puniendos.

70 Qui promovet ad Ordines sacros sine titulo, & pactum facit cum Ordinatore, aut Præsentatore non petenti ab eo quidquam præalimentis, per hoc quod ordinetur sine titulo, est absolute suspensus ab exercito Ordinis sic suscepti. Et Ordinator suspenditur à collatione Ordinum per triennium: In cap. penult. de simonia, & in c. per tuas, de simonia. Qui textus respiciunt circumstantiam simoniae; nam talis collatio, aut præsentatio, censetur facta ex pretio, quatenus qui ordinatur, ut ordinatur, remittit collatori debitum, quod habet ex jure, alimenta præstandi. Et solùm loquantur de pacto inito cum collatore, aut præsentatore, minimè cum aliis.

71 Qui habet patrimonium, sed insufficiens, singit autem sufficiens, incurrit suspensionem si defectus sit notabilis, juxta dicta de facto patrimonio. Minimè si defectus sit modicus.

72 Patrimonium sufficiens dicitur, quod accedit ad summam præscriptam ab Episcopo loci; ad Episcopum enim ex Trid. spectat sufficientiam præscribere, ex Trid. n. 48. & ex Constit. Innoc. XII. n. 40.

73 Defectus notabilis erit, si deficiat quinta pars, v. g. ex viginti quinque deficiant quinque. Diana p. 4. tr. 4. ref. 52. cum Sanchez & Navarr.

Q U Æ R E S II.

74 Quis promovetur ad Sacros Ordines cum patrimonio sibi donato hac sub conditione, ut post Ordines susceptos illud restituat donanti: An suspensionem incurrat?

N Egat incurrire Leander de ord. tr. 6. disp. 9. q. 5. & apud ipsum Ledesma cum aliis. Quia hic non promovetur cum facto patrimonio, sed vero.

75 Nec obstat (ait) pactum; quia ordinatus non tenetur illi stare, nec patrimonium restituere; idque in poenam donantis, qui voluit Episcopum, & Ecclesiam decipere. Et maximè, quia ex Trid. cit. est interdicta promotio; & declarata nulla omnis alienatio patrimonii. Unde hic solùm peccavit mortaliter ratione pacti, quod iniit quod nullum, & invalidum

ex jure esse sciebat; minimè censuram incurrit: ita illi.

76 Dico, quod si talis promotus patrimonium recepit, non ut donatum, sed ut comodatum, ut illud ostenderet Episcopo, sicque deciperet, utique suspensionem iucurrit; quia cum facto patrimonio est promotus, & inde tenetur illud restituere commodi. Qui casus est attendendus; quia in dedecus status sacerdotalis, & in fraudem Sacrorum Canonum audio practicari. Idem dico, si recipit ut donatum cum pacto retrodonandi, ex n. 69. quia est palliata donatio.

Q U Æ R E S III.

77 Quis cum patrimonio sibi donato promovetur ad Subdiaconatum, & Diaconatum, post quam patrimonium (absque ullo ad id prævio pacto) donanti renunciat, absque eo, quod aliud ad congruam sustentationem sufficiens obtainuerit, & inde ostendens testimonium patrimonii renunciati, aut alienati, renunciatione tacita, Sacerdotium suscipit. An suspensionem incurrat?

A Ffirmo cum pluribus apud Th. Sanchez A tom. 1. l. 7. tr. 1. dub. 40. & 38. At ratio,

quam adducunt, quia scilicet donatio illa sit valida, est falsa, ut visum est. Sed potius ratio erit, quia talis cū in respoliatus esset frumentibus patrimonii, & quæ se haberet, ac qui carent patrimonio. Et frustraretur finis Sacrorum Canonum, qui est vitare in Sacerdotibus sordidum quæstum, & mendicationem, v. n. 69.

78 Ceterum tamquam probilius, Leander cit. q. 6. Diana cit. ref. 52. Villal. Navar. & alii apud eos tenent hunc peccare mortaliter, sed suspensionem non incurrente: quia talis renunciatione, aut alienatio est nulla, ex Trid. cit. adeoque hic Sacerdotium suscipit cum vero patrimonio, nam ex reg. juris in 6. Non prestat impedimentum, quod de jure non sortitur effectum. Tum quia Trid. non imponit novam poenam, sed poenam per antiquos Canones inflictam innovat, & hæc est poena suspensionis, non contra resignantes, aut alienantes, sed contra eos, qui sine titulo Ordines sacros suscipiunt. Ant. à Spir. S. de ord. tr. 9. disp. 4. n. 132. Et in odiosis non sit extensio: ita ille.

Q U Æ R E S IV.

79 Quis patrimonium amisit: Quid dicendum? C Afus potest diversis modis contingere, ideoque varia erit resolutio. Vel hic amisit, antequam Subdiaconatum susciperet: Et hic licet ordinari non potest, quia verè est sine titulo, & cadit contra eum Tridentini præceptum.

Qq 4. Vel

80 Vel hic amisi post Subdiaconatum suceptum, & sine culpa. Et hunc ad alios Ordines promoveri non posse, docet Castropal. de Ord. p. 9. n. 4. cum Suario, quia revera est sine patrimonio, quod Trid. exposcit, ut quis ad Sacros Ordines promoveatur.

Rite autem plures graves Doctores putant in hoc casu dandum esse locum epiceps, & benigna interpretationi: Nimirum, quod si Episcopus cognoscat, quod iste in Subdiaconature remanserit, cogeretur turpi quaestu victimum querere, aut mendicare; spes autem adesset, ut ad Sacerdotium promotus honestius sustentaretur; tunc posset cum eo dispensari. Ita Tamb.

de Ord. c. 6. §. 4. n. 29. Ant. à Spir. S. de Ord. tr. 9. disp. 4. n. 131. cum Avila, & Henr. 7. de refor. c. 10. Anno autem viduitatis elapsi, libere potest dimissorias concedere.

87 Dimissoria non expirant morte concessionis, vel eo ab officio cessante, nisi revertentur per successorem; quia est gratia facta. Leander de Ord. tr. 6. disp. 10. q. 12.

88 Si quis sine dimissoriis proprii Prælati aliquem Ordinem sacram suscipiat, ordinans est suspensus ab Ordinum collatione per annum, & Ordinatus est suspensus à suscepti Ordinis executione ad arbitrium proprii Prælati. Idem dic de subdito regulari in ordine ad suum Prælatum regularem. Si vero sic Ordines minores suscipiat, non incurrit suspensionem, nec si in eis ministret, irregularitatem.

Ex Extrav. Pii V. cum ex sacrorum; sed peccare mortaliter, nisi Prælatus dictam susceptionem ratam haberet. Trid. seff. 23. de reform. c. 8.

Q U A R E S I.

89 Subditus Archiepiscopi Panormitani Messanæ existens requisivit dimissorias à proprio Prælato, quibus tamen consellis, antequam perveniret Messanam, falsas fabricavit, & vi illarum suscepit Ordinem Sacrum. An sit suspensus?

R Esp. peccasse mortaliter ratione fraudis, & pravi animi. Sed non est suspensus. Gobat cum Nav. tom. I. de Ord. tr. 8. n. 599. Quia reverè Ordinem suscepit cum dimissoriis veris.

Q U A R E S II.

90 Quis dolo & fictione proprium Episcopum dociendo, ab eo obtinuit dimissorias, vi quarum fuit ordinatus in Sacris. An sit suspensus?

A Ffirmant Suarez, Reginal. & alii apud Dianam p. 5. tr. 10. ref. 55. quia facultas non extenditur ultra mentem concedentis: unde hic ordinatur sine licentia.

Resp. peccare mortaliter, sed non esse suspensionem: quia licet dolo, & cum fictione obtinuerit, revera tamen ordinatur cum dimissoriis veris.

86 Capitulum Sede Vacante, vel ejus Vicarius intra annum vacationis à morte Episcopi non potest licet dimissorias concedere sub pena interdicti Ecclesiastici. Ipsi vero Ordinati, si in minoribus, privantur privilegio Clericale: si in majoribus, suspenduntur ab executione Ordinum ad beneplacitum futuri Prælati. Nisi

quis vigore alicujus beneficii recepti, aut recipiendi, arctatus fuerit ad Ordinem suscipiendum, in quantum scilicet obtinuerunt, vel vocati sunt ad obtinendum beneficium annexum Ordini, uti est Ecclesia Parochialis, Canoniciatus, aut Capellania requirens Ordinem: huic quidem potest Capitulum Sede vacante, & intra annum dimissorias concedere: ita Trident. seff. 7. de refor. c. 10. Anno autem viduitatis elapsi, libere potest dimissorias concedere.

87 Dimissoria non expirant morte concessionis, vel eo ab officio cessante, nisi revertentur per successorem; quia est gratia facta. Leander de Ord. tr. 6. disp. 10. q. 12.

88 Si quis sine dimissoriis proprii Prælati aliquem Ordinem sacram suscipiat, ordinans est suspensus ab Ordinum collatione per annum, & Ordinatus est suspensus à suscepti Ordinis executione ad arbitrium proprii Prælati. Idem dic de subdito regulari in ordine ad suum Prælatum regularem. Si vero sic Ordines minores suscipiat, non incurrit suspensionem, nec si in eis ministret, irregularitatem.

Ex Extrav. Pii V. cum ex sacrorum; sed peccare mortaliter, nisi Prælatus dictam susceptionem ratam haberet. Trid. seff. 23. de reform. c. 8.

missoriis, fictio se tenet ex parte modi obtinendi, minimè ex parte dimissoriarum, ita ut verum sit, quod, qui sic ordinatur, ordinatur cum dimissoriis veris.

91 Quod si fictio, & falsitas se teneat ex parte dimissoriarum, quatenus quis eas falsò fabricavit, eodem modo discurrat, quod sic ordinatus sit suspensus.

DE FURTIVE PROMOTO.

92 **F**urtivè promotus dicitur ille, qui sine scientia, ac voluntate Episcopi, sed potius contra ejus voluntatem, cum aliis ordinandis se immiscet, & Ordinem suscipit, ut in rom. I. de irreg. ex delicto.

Hic suspenditur cap. I. de eo qui furtivè, arbitrio Episcopi, pœnitentia imposta pro qualitate delicti.

93 Hæc poena solet irregularitas vocari, at (ut notat Tamb.) hoc parum refert, quoniam sufficit scire, eam posse Episcopum tollere, tam pro susceptorum Ordinum exercitio, quam pro ulterioribus suscipiendis.

94 Hic autem casus solet ab Episcopis reservari. Et est reservatus in Diœc. Panorm. sub num. 7.

DE ÆTATE ORDINANDI.

95 **A**etas non est computanda à die conceptionis, nec à die susceptionis baptismi, sed à die, & hora nativitatis: Nec requiritur ad valorem ex n. 21. sed ad licitam ordinationem, & ex jure canonico.

Q U A R E S I.

96 An sufficiat, quod annus sit inchoatus per annum, aut dimidium quadrantem?

Sanchez, & Bonac. exposunt unum diem, aut dimidium diei. Diana ait, sufficere unam horam.

R Esp. Sufficere, quod sit inchoatus per unum, aut dimidiuin quadrantem, Leander de Ordine trahit. 8. disp. 6. q. 7. Gobat tom. I. trahit. 8. n. 517. & Ant. à Spir. Sanct. de Ord. tr. 9. disp. 4. selt. 3. cum juribus.

Quæ sententia est mihi certa, quia ex Trid. seff. 23. de reform. cap. 12. habetur: Nullus ad Subdiaconatum Ordinem ante vigesimum secundum, ad Diaconatum ante vigesimum tertium, ad Presbyteratum ante vigesimum quintum etatis sue annum promoteatur. Ex quo sic formo discursum: Illa ætas ad Subdiaconatum Ordinem licet suscipiendum requiritur, & sufficit, quæ verificatur, quod in ea constitutus non promovetur ad Subdiaconatum ante vigesimum secundum; sed ætas anni vigesimi secundi per solum quadrantem, aut dimidium quadrantem inchoata est talis, ut in ea constitutus non promoveatur ad Subdiaconatum ante annum vigesimum

secundum; igitur ætas anni vigesimi secundi per solum quadrantem, aut dimidium quadrantem inchoati, requiritur, & sufficit ad Subdiaconatus Ordinem licet suscipiendum. Qui enim est constitutus in medio quadrante anni 22. verè, & physicè attingit annum 22. adeo que non potest dici ante annum 22.

Q U A R E S II.

97 An qui statem attingit hora quarta, vel quinta Sabbati, possit, manè ejusdem diei Ordinem Sacrum licet suscipere?

A Ffirmant Leand. cit. q. 8. Ant. à Spir. Sanct. A cit. n. 87. Diana p. 2. tr. 2. ref. 29. Quia in hoc casu vespera diei trahitur ad manè, cum ex utroque fiat una dies. Unde morali continuatione, qui sic ordinatur, ordinari dicitur in anno 22. 23. aut 25. Ita illi.

Resp. non posse, Villal. de Ord. trahit. 12. & Nav. per oppositam rationem; nam iste manè non esset verè & physicè constitutus in anno 22. sed per medium diem ante ann. 22. adeo que verè & physicè diceretur promoveri ante annum 22. quod est contra Trid. Unde sententia affirmativa non est practicanda.

Gobat cit. num. 524. ait, posse ex gravi causa practicari, & anno 1673. suaesse cuidam, cui deerant octo horæ, & erat arctatus beneficio, & simul suasionem corroborasse doctrina de annis bissextilibus.

Q U A R E S III.

98 Petro deficit unus aut alter dies, ut annus 22. attingat, & Subdiaconatum suscipiat: quid tamen ex quinque annis bissextilibus sue vita tempore decursis, sibi supersunt quinque dies, quibus non solum compensare duos dies deficiunt, sed etiam excedere etatem debitam per tres dies: An posse diltis diebus uti, & licet ordinem sacram suscipere?

G Obat cit. 2. numer. 533. ad 538. refert opinionem Pellizarii affirmantis, addens eam fuisse practicatam Mantua. Insuper eam semel consuluisse ex gravi necessitate, videlicet ex Sacerdotum penuria. Ratio est: quia anni à jure requisiti sunt anni ordinarii, & constantes diebus 365, annus autem bissextilis constat ex diebus 366. qui excessus unius diei est physicus, & realis; nam computatio duorum diierum pro uno mense Februarii est moralis, quatenus bis pronunciatur sexto Kalendas Martii: revera tamen sunt duo reales, & solares, continentibz duas reales circulationes, singulas vigintiquatuor horarum, & minorum sex, ex quibus hotis dies realis & naturalis constituitur, ita ut Februarius, qui aliis annis continet dies 28. anno bissextili-